

2447/7 / נא

3020

2.12.1953

2

שר החוץ
כ מ ו ט

ירושלים, כ'ו בכסלו תשי"ד
3 בדצמבר 1953

1246/53

9457/א

אל : המנהל הכללי

מאת: שר החוץ

אין לדעת כמה זמן ימשך הניתוק בין המשרד לבין נציגויות
חוץ במגע יום יום. ייתכן כי החול בענין זה תמורה לטובה עם
תום העצרת, אך אין כל בסחור בזה.

גם אם יבוא המיפנה המיוחל, ואנשי הנציגויות יתחילו לעלות
לבירה לשם ביקורים במשרד, עדיין ישאר שוכנים בתל-אביב ובסביבתה
ובודאי תחלופנה שנים אחדות עד שתרוכזה כל הנציגויות בירושלים.

אמנם אנו נפגשים לעתים עם ראשי הנציגויות וחבריהן
הבכירים בארוחות, במסיבות, ובשאר הזדמנויות כאלו. עם זה
ברור כי העברת המשרד לירושלים ברמה ותוסף לגרום התרופפות
ניכרת של קשרי המשרד עם הנציגים הזרים בישראל.

במצב זה דומני כי עלינו לתת דעתנו על יצירת תחליפים
מתאימים למגענו הישיר - הסתייעות בצנורות של מגע פרטי לשם
קבלת התרשמויות המענינות אותנו והקניית מושגים הדרושים לנו.

רוב הנציגים הזרים קשרו קשרי ידידות עם אזרחים ישראלים -
לרוב תושבי תל-אביב ורמת-גן, לפי מקומות מגוריהם. לא תמיד
הולמים קשרים אלה את הרצוי לנו. גם אם מדובר באנשים שנאמנותם
למדינה אינה מפוקפקת, הרי לא כולט מוכשרים לנהל שיחה מדינית,
להציג שאלות נכונות ולהבין כראוי את הדברים הנאמרים להם או
המרומזים בשיחה אחת.

שאלתי היא, אם לא כדאי וכלום אי אפשר לכוון קשרים אלה
למען יחנהלו במסלול נכון. היכנון כזה יכלול: א) בידור סיהותם
של הבאים ממילא בקשרים עם נציגים זרים; ב) בדיקת התאמתם
והכשרתם מחבתינה שצינתי; ג) קביעת סידורים להדרכתם ולהסתייעות
בהם; ד) עידוד אנשים מסויימים להתקשרות ידידותית עם נציגים זרים.

ממילא מובן כי זוהי פעולה עדינה ביותר המתייבת מזה
בדושה של זהירות וטעם טוב, אך דומני כי לא ייבצר מאתנו לארובה
ולנהלה בכיוון שינחיל לנו תועלת וירחיקנו מתקלה.

Handwritten signature